

virov, je za pravno in zgodovinsko neizobražene čitatelje vsled mestoma težke, birokratsko navdahnjene dikcije in ker predpostavlja, samoposebi umevno, temeljito pravnozgodovinsko predizobrazbo — le težko dostopna. S tem večjim pridom pa jo bodo uporabljali in izrabljali naši pravniki, politični in kulturni zgodovinarji, saj je izpolnila ono praznino, ki je zevala v našem pravnozgodovinskem slovtvu od Dimitza do Globočnika, od Grudna in Vošnjaka do Apiha in Prijatelja! Dr. Polčeva knjiga bo ostala še za dolgo časa prva in edina zakladnica za one, ki bodo iz virov, ki jih je z velikim trudom prvi in prvič razkril, črpali in podali jasno in pregledno sliko zgodovinskega in državnopravnega razvoja našega »ilirizma«. Na koncu bi v formalnem oziru samo še pripomnil, da se je tiskovni škrt nad avtorjem, ki ga je pridno zasledoval (glej številne »Popravke« na strani IV), maščeval s tem, da mu je na strani 258 letnico bruškega libela pretvoril iz 1578 v 1558.

Še enkrat: ali je stanovanjsko sodišče upravno oblastvo?

Dr. Francè Goršič.

Že ko sem obravnaval to vprašanje prvič*), je mogel bravec spoznati, da se nagiba državni svet v Beogradu na nikalno stran. Državni svet v Beogradu je sedaj v rzsodbah z dne 21. maja 1925 Br. 10.261/24 in z istega dne Br. 21.014/24 na podstavi čl. 37 in 41 zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih v zvezi s čl. 54. uredbe o poslovnem redu uničil rzsodbi upravnega sodišča celjskega z dne 23. aprila 1924., opr. št. A 110/23.—17 in z dne 30. maja 1924., opr. št. A 10/24.—8, izrekši nastopne razloge: »Upravni sud nije nadležan, da rasmatra rešenja suda za stanove, jer sud za stanove po svojoj organizaciji,

*) Glej stran 76. nasl. tega letnika!

delokrugu, i postopku, propisanom u čl. 6. zakona o stanovima i čl. 45.—49. pravilnika za njegovo izvršenje nije upravna vlast u smislu čl. 15 zakona o državnom svetu i upravnim sudovima, već naročiti sud, koji nezavisno od administrativne vlasti rešava sporove o zakupnim odnosima zgrada, pa rešenja toga suda ne mogu biti, prema tome, akti upravne vlasti, te se njima ne može zasnovati administrativni spor.«

Modernega pravnika, ki mu je bistven karakteristikon sodišča tudi nezavisnost sodnikov, ne more zadovoljiti aprioristična utemeljitev teh razsodb, saj je moja zadnja razprava nekaka in morda celo zadostna izpričba, da moreš na podstavi čl. 6. prejšnjega stan. zak. ter čl. 45 in nasl. prejšnjega stan. pravilnika, torej na podstavi prav tistih določb, ki se nanje, pač brez uglobitve, sklicuje državni svet, ravno obratno sklepati, da je stanovanjsko sodišče kot stanovanjsko oblastvo II. stopnje upravno oblastvo. Toda čas je, da končamo razmatranje o vprašanju, katera teorija je pravilna, zakaj jasno je, da bo moralo upravno sodišče celjsko spričo striktnega izreka vrhovnega upravnega sodišča dosedanjo prakso opustiti. Sličnih predorov bodo naši pravniki tudi še v drugih panogah doživeli, ako znamenja ne varajo.

Književna poročila.

Dr. Henrik Steska: O javni upravi. Upravnoppravna in upravnopolitična razmotrivanja. V dodatku: Pravilnik upravnega sodišča za Slovenjo. V Ljubljani 1925. Zvezna tiskarna in knjigarna. Str. 176.

G. upravni sodnik dr. Steska si je stavil, kakor posnemam iz uvoda k navedeni knjigi, hvalevredno nalogo, širiti in izpopolnjevati med našim občinstvom znanje o bistvu in delovanju javne uprave ter poglobljati razumevanje in zanimanje za razna važna vprašanja iz te stroke. V to svrho je tudi zbral v knjigo »O javni upravi« več, deloma že v raznih listih objavljenih razprav. Predmeti, ki jih v njih obravnava, se tičejo uprave vobče ter njenih načinov in sredstev, decentralizacije državne uprave, tipov teritorialne samouprave, upravnih činov kot oblik, v katerih se javna uprava pojavlja, in slednjič upravnega sodstva. Knjigo zaključuje »Pravilnik upravnega sodišča za Slovenijo«, ki ga je sestavil pisatelj.